

tør siges, at de have forstaaet, hvad Diebliffet krævede af dem. Lader os albrig glemme, at det var dem, der i 1848 frembare for Kongen, og søgte at overbevise ham om, hvad der var Folket's Dunster, og derved tilveiebragte det, som det ærede Medlem sætter saamegen Priis paa, nemlig Friheden; idetmindste vilde vi neppe have faaet den paa en saa god, fredelig og hurtig Maade, hvis ikke Kjøbenhavns Communalbestyrelse gjennem sin Formand og Overpræsidenten i sin Tid havde gjort de Skridt, som den gjorde. Det forekommer mig i Sandhed, at der er saameget Glædeligt i Communalbestyrelsens Opfattelse af dens politiske Stilling dengang, at vi ikke nu bør tilstræbe for Fremtiden at flaae denne Indflydelse ihjel.

Det er disse Bemærkninger, som jeg ikke har villet undlade at fremsætte, idet jeg beder det høie Thing undstykke, at jeg for nogle Diebliffe har lagt Beslag paa dets Tid. Det var maastee paa en vis Maade bedre at vise den samme Resignation som det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) ligeoverfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, men jeg troer, at der ligger en stor Fare i at lade ham sige slige Ting, medens man selv forbliver taus. Han siger disse Ting paa en saa talentfuld Maade, at Andre let kunne troe, at det er Sandhed, som jeg haaber, at Alle med mig ville erkjende er Usandhed.

Tscherning: Turde jeg blot fastholde, at det ærede Medlem nu har lært os, at hans Hensigt er at gjøre Communalraadet saa politisk som mulig.

Abler: Dette er igjen ikke sandt; min Hensigt er kun ikke at flaae det politiske Hensyn hos Communalraadet ihjel. Det er netop det Slags Fortolkninger, som det ærede Medlem idelig tillader sig, og som jeg maa bede den ærede Formand, hvis han agter at slutte Forhandlingerne, at give mig et Par Minutters Tid til at modsiges. Jeg vil ikke have mine

Ords behandlede paa denne Maade, thi hvis det bliver almindeligt, at man taaler, at Ens Ord blive behandlede saaledes, komme forvanskede Referater frem — ikke i Rigsdagstidenden, thi der blive Forhandlingerne ordret gengivne — men en Referent for et eller andet Blad kan, naar han hører et saa talentfuldt, dygtigt og betydeligt Medlem, som den ærede Rigsdagsmand er, give en Fortolkning af, hvad der er sagt, let komme til at betragte denne Fortolkning som et Bibelford; derfor vil jeg frabejde mig saadan Fortolkning for mine Ords Vedkommende.

Tscherning: Jeg maa da sige, at saa har det ærede Medlems Ord, saavidt jeg har forstaaet, ikke havt nogen Betydning.

Barfod: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Hvis det er for en kort Bemærkning, har det ærede Medlem Ordet.

Barfod: Det er en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremsætte til Noget, den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) før sagde, ikke fordi jeg haaber, at det, jeg vil udtale, i fjerneste Maade vil have nogen Indflydelse paa den ærede Rigsdagsmand, navnlig naar Talen er om nationale Sager, men fordi jeg vil gjøre det høie Thing opmærksomt paa, at den ærede Rigsdagsmand tillader sig Ytringer, som, naar de forstaaes efter Ordene, ikke alene lede paa Bidspor, men til en urigtig og ubillig Opfattelse. Den ærede Rigsdagsmand spurgte nemlig før, om man, naar der var Flere af ulige Nationaliteter, som forlangte Indfødsret, da lige gjerne vilde give disse Indfødsret, uden Hensyn til om de hørte til, hvad han kaldte venstabelige Folk, eller f. Ex. vare Lydskere. Jeg kan naturligviis ikke sige, hvor gjerne man gjør det, men jeg kan paavise, hvad der er historisk, hvad der er sleet, ikke hvor gjerne det er sleet, men hvad der er sleet, og jeg skal da